

Szerkesztőségi szállás.

Aldunator 5. sz. 2-dik emelet.

Kinek valami bolondság jut eszébe, mely a politikai lapokba tárgyalmaz miatt be nem fér, küldje ide. — Kéziratok — akár közöltetnek akár nem — vissza nem szolgáltatnak. — Az előfizetési pénzek és reclamatiók a „Handabanda“ szerkesztőségéhez czimzendők.

Megjelenik e lap

míg meg nem bukik, minden szombaton féliven.

Ára megfizethetlen tartalmához mérve, neveltséges olcsó t. i.

Egész évre 6 ft. félévre 3 frt. negyedévre 1 frt. 50 kr. o. é.

Egyes szám, ha kapható, 20 kr. o. é.

Előfizetéseket elfogadnak:

A vidéken minden postahivatal. Pesten Noséda Gyula könyvnyomdája (egyetem utca 7. dik szám.) Ráth Mór könyvkereskedése a vastuskónál. Budán: Nagel és Wischán könyvkereskedése a takarékpénztár új épületében.

Tarkabarkaságok.

Azon a hetedik meny-ambróziáival, manáival, zománzával vetélkedő korban — azaz akkor, mint magától értetődik, mikor jurátus valék, voltam vala, (hogyan is van csak az ige régen legrégebben mult hajlítása?) akkoriban tehát járt azon József-téri házba, hol engem actákat firkáló tentaszolgaságban hat forint havi díjért sanyargatott principálisom, a híres váltóügyvéd Lupokay Dániel — azon házba tehát járt egy zsidó-suhancz egy bőr-gyapju kereskedő raktárába dolgozni. Sokszor láttam őt egész nap turkálni az avas levegőben, s hordani ki-be ártatlan bárányok hült maradványait, a bőröket vállán.

Én akkor mint jurátus eo ipso nagy ur, de azonkívül Schweitzer szabó és Müller Pál cipész conto-kegyelméből még csaknem arszlán is voltam, s megvetőleg néztem izrael ezen eltévedt maradékára.

De a bukást szokta megelőzni góg; s a magasak lealáztatnak, az alacsonyok fölemelgetnek! Ez nem csak irva van, hanem igaz is.

Az évek multak. Én a velem született démon, az irói viszketeg uralma alatt évekig szajkóztam különféle idegen nyelveket, s faltam a világ teremtése óta írott könyveket a biblián kezdve egészen föl az irodalom azon magaslatáig, hol utólérhetlenül állnak — a magyar lyrikusok; és ezen eszélyes foglalatosság következtében vagy tíz év mulva a jurátusi eldoradó aranynapjai után annyira vittem, hogy — alig volt meg napi eledelem számtalan firkált, de rosszul s soha pontosan

nem fizetett hirlapi cikkek magas politikai s tárcza-levelek daczára.

Ilyen állapot sugallta hangulatban gyakran fordultam meg a bécsi tőzsde környékén, mert hirlapi levelezőnek a börsén is meg kell fordulni — s ezen alkalommal gyakran láttam egy uracsot kiszállni bérkocsiból Bál temploma előtt, s ezen uracsot mély tisztelettel köszönté egész serege a kopott mezű sensálok-nak, s tőzsdei brodsitzereknek, kik a börze előtt ácsorogtak — einundneunziget, siebennun dachtziget kiáltozva vagy sugdosva.

Az említett bécsi uracs — sokáig nem akartam hinni, hanem utóvégre meggyőződtem: nem volt más, mint az egykori pesti bórhordozó zsidófiu, most azonban nagy wechsler, kezdő bankár, kit Börzenmayernek neveztenek. — Mig én nyomorult teherhordója lettem a journalistikának, addig Börzenmayer a journalistika — ura lón. Több nagy politikai lap részvényese, ki irányt ad azoknak, megrendeli a szerkesztőnél a magyarok vágyainak nem épen kedvező, de az ő pénzes körei érdekét előmozdító vezércikkeket, s maecenási kegyvel lenézi bérenczeit, — a journalistikát.

Sie fata tulere, elhordták a fát!

Lapunk utolsó oldalán e fátumot láthatni hiven rajzolva; — s azon van ok elég elmerengni az írónak s szerkesztőnek kivált a mai előfizető-askórságban, — midőn se irodalom, se író — mert nincs vevő; — midőn Vörösmartyra is csak úgy szórványosan csuppan csöppen egy-egy hazafi előfizető Ráth Mór-nál;

pedig mily jeles dolgok jelenhetnének meg nálunk, láthatni azokból, a mik megjelennek. Példánakokáért előttem fekszik:

1.) „A vérpad titkai. A híres (párisi) hóhér Sanson család emlékiratai.“ Hű fordításban kaphatók Lauffer és Stolp kiadóknál.

Hát ez nem irodalmi ananász; erkölcs nemesítő confection; polgárosítás??

2.) „Az inquisitio titkai.“ Francia eredeti után németből fordítva, — kiadta Karafiát Brünben 1863.

Aztán mondja valaki, hogy nálunk nem virágzik a historia-magistra vitae? testis temporum? Idők Tanuja?

3.) A gyermeknemzés, vagyis családhatatlan mód szellemdús gyermekeket s tetzés szerint „fiukat vagy leányokat nemzeni.“ Kiadta Noséda Gyula. Ára 1 frt.

Már ez jeles mű; s magyar nyelven különösen nyereség. Ezután kevesebb lány születend mint figyermek, s a lányok mindegyikére jut egy főköttő-csináló; és a mi fő: csak szellemdús magyar gyermekek fognak születni; — ezek majd pártolandják az irodalmat maholnap.

Csakhogy ez soká lesz; addig mi már nem élők, hanem halhatatlanok leendünk. Egyelőre mi csak tengődünk, s pedig mennyi viaskodás közepette. Irnunk kell, pedig maholnap már nem lesz miről írni lehetne. Annyiféle tárgyat elszedtek tollunk hegye s orrunk elől, hogy már azt se tudjuk, mire csináljunk rosszvitet.

Ezen inségben vetemedett egyik névtelen dolgozótársunk azon merényletre, hogy a nemzet gazdasszonyaira, vagy nemzeti gazdasszonyokra azon sületlen élczet süsse ki, hogy — ök, t. i. a magyar gazdasszonyok jutalmat tüztek ki azon kérdés megfajtására: „miként kell a legjobb pirosítót főzni?”

Jaj nekünk! se a 47-esek, sem az állat-illustrációk, se kenyeres bajtársink nem zudítottak oly vihárt ellenünk, mint ezen ártatlan élcz! Azóta reggel este kapunk különféle többé kevésbé ortografiátlan és kalligrafiátlan gyengéd kezek által írott leveleket, mikből csak azt tudjuk tisztán kivenni, hogy tisztelt előfizető — s nem előfizetett olvasónó gazdasszonyaink kegyetlenül sértve érzik magukat.

Az egyiknek, ki szívünk kihűlő kemezcéjének melegítésében különös büverőt gyakorol, keserű vádjaira következőleg feleltünk:

Tisztelt nagysád!

Ezer milliószor bocsánatot kérek, hogy oly kegyetlen özlás a magyar gazdasszonyokra lapomba becsusztatott. Én ártatlan vagyok! A szedő nem tud magyarul, a corrector nem az értelemre, de a betűkre se vigyáz; — szegény szerelmes és szórakozott; — én pedig már rég elvesztettem eszemet azon tengernyi zavarban, melyben eviczkélek, és „unzurechnungsfähig“ vagyok, mint a német röviden és szépen kifejezi. Így s csak így jelenhettem meg azon élcz.

De egyébiránt is közlelő tekintve a pirosító kérdését, nincs azon élczben semmi rossz; nem is élcz. Nagyságtok jobban tudják mint mi, kik nem lehetünk a toilette titkaiba avatva, s csak azon egyetemes hatástól bódulunk el s élve-halva bolondulunk meg, melyet a nagyságtokon öszpontosult kellemekek, kecsék és bájak előidéznek; nagyságtok tehát jobban tudják mint mi, hogy a pirosító — nem ábránd, hanem viritó valóság. Már pedig ha pirosító elkerülhetlen, nagyságtok egylete a humanitásnak, s így közvetve nekünk is nagy szolgálatot tesztek, ha az egészséget, szépséget, arcbőrt és fogat megromító mérges szereket helyébe — ártatlan pirosító szert fedeznek föl. Ha már a pirosító szükséges rossz, legyen a rossz lehető legkevésbé rossz.

Egyébiránt is a magyar gazdasszonyok egyletét megillető kérdés az, mert az — a főzés művészetébe vág; s pedig én mindig azon hitben éltem, hogy az asszonyok beszélni születtek ugyan, de tanácskozni épen nem, s a mint általában a rögs nyilvános pálya, s egyleti működés ellentétben van a nő női tulajdonságaival, úgy — ha már csakugyan női egylet kell, — legyen az főző-egylet, mert ha a sok szakácsné ez esetben elsózza az étket, s ez inyünkre nem volna, szívünkre irt adand azon tudat — hogy szerelmesek voltak a szakácsnék.

Fogadja nagysád változó szívem változatlan forrásának reszkető kifejezését kegyesebben mint eddig, s a legközelebbi egyleti ülésben tartandó ékes beszédében ajánljon félig elvesztett kegyeibe azon nőknek, kiket én egyenkint és összesen szeretni ép oly kevéssé tudok megszűnni, — mint akármely más férfi.

Nagysád hódolója

K á k a y A r a n y o s.

Levélfurulya, mely szólni fog hol a fővároskoz, hol a vidékhez.

Billegetti Dudás nevű vén bojtár.

III.

Özvegy Tulipánné, született Bazsa Róza rokonomnak Pesten.

Hogy elszegényedtél, rég tudom. Téged is a jó szív vezetett hínárba. Régi nóta. Most már feléd se jön a sok jó barát. Helyes. Közlelőbb leszesz a házi tűzhely melegéhez egy hatalmas fokkal. Ez ám a valódi jóbarát. Hűsége a sirig tart. Vele társalogj.

Betegséged felől csak tegnap értesültem. Mintha látnám, hogy kedélybeteg vagy. Megszokott nyavalyád ez azóta, mióta férjedet, s emberekhez bizalmadat elvesztéd. Mily szerencse, hogy gyermekeid vannak. Nálad ök nem csak villámhárítók, hanem szivtestvérek is. Bajod ellen használd az anyai szeretet kuráját. Meglásd, hogy segíni fog. A fürge kis Gyurit öleld át nevemben is. Ő hasonmása boldogult apjának. Örökvidám, mint a mokus. Adélka homlokáról pedig csókold le azon felhővé tornyosulható bárány-fellegecskét, melyet tőled öröklött.

Mulatságodul küldök egy öreg csomó fiatal hirlapot. Van azok közt sok életrevaló, pedig a szellemi vetésekre nálunk temérdek csapás jár. Hirlapirodalmunk statistikája azt mutatja, hogy rendes időszakban igen sokra mehettünk volna. A keleti szentheverde napját ámbitiói ünnepély fogja felváltani. A zászló vírit; de a vezér hiányzik.

Könyveket is küldök . . persze kölcsön. Szja kedves barátném gondold meg, hogy a magyar kölcsön nélkül el nem élhet; pedig a pénzkölcsön vagyónállapotú sirját nyitá meg; a könyvkölcsön és hirlapkunyor pedig irodalmunk egyik kerlelhetlen gyilkosául szövetkezett.

Falun laktod alkalmával hányszor panaszkodtál nekem, hogy nálatok csak egyetlenegy hirlap jár (azt is te járatod, pedig az intelligencia viganósai közt te vagy a legszegényebb). Mikor aztán ez az ujságféle hosszas vándorlatából hozzád, mint eredeti forráshoz visszaballagtatott: nem tudtad felismerni, hogy ujságlapod strimfli-e vagy lámpabél? Hát még a kölcsönkönyvek sorsa? No e már valódi martirállapot.

A falusi körútból gazdájához érkezett regénynyel disznózsir helyett bátran be lehet a zuseist rántani. Isten veled.

Lengyel sympathia.

Teringette! egész világ
Fraternizál sympathizál
Már a lengyel-kérdés iránt.
Kishatalom, nagyhatalom
Jobboldalon — baloldalon
„Viva narod polszki!“ . . kiált.

A francia excellenter
Csak nógatja a csatára,
„Ne félj lengyel! ne hagyj magad!“
Szinte azt hinné az ember:
Hogy mellette bizonyára
Kardot ránt, és fegyvert ragad.

Hát az angol? az is lángol
A lengyel sympathiától,
Olvassuk, hogy egyszer-másszor
Nagy meetingeket tartanak
Tehát náluk sem hiányzik
A szép szó . . és jóakarát.

Magyar! német! svéd! és olasz!
Nem érez-e rokonszenvet?
Már hogy . . . érez biz az,
S pártját fogja a lengyelnek.
Mit tehetne unalmában —
Kávéházban és korcsmában?

Naponta csak arról beszél:

Hogy mind az a felkelt lengyel,
— Ki még eddig nem esett el —
Rendre kaszál és . . . gerebjei.

Kakuk Miska.

Papirbombák.

államesin.

A börzejáték és pénzügyi operáció nem tartozik ugyan e nemzetnek izraeltelen fajának erős oldalai közé; azonban ördög bácsi az aritmetikánál sem alszik, hogy azon generózus osztálynál, mely öt forintból huszonhatot költ: olykor-olykor némi egyességes calculust idézzen elő.

Például:

Aldozócsütörtökre nagyszerű népnépnep rendezteték a városliget portészekké öntöztenített helyiségein. Egnémely meztlábura devalvált élelmes státusférfi, kietlen erszényét megóvándó a bementi díj elviselhetlen igájától: az ünnep előtti díjmentes alkonyon, kísétált vala a városliget akkoron még grátis paradicsomába, és becsapván áthevült termetét a hattyukkal decorált tó ingoványai közzé, éjen át a puha mocsárpárnákon jóízűn szunnyadozott, reggel pedig ugyanazon toiletnél fényes tisztára mosakodva ingyen és büszkén bámulta végtől végig a népnépnep bohózatait.

E pénztelen világban ajánlandó furfangos találmány,

Süketnéma párbeszéd.

(Dráma fél felvonásban. Személyek: Egy darab fertálmagnás; két ló; dupla pápaszem, illusztrálva hurkatöltő alaku látésővel; borzas pines a bakon; negyvenhét hét fogu buldog, hat agyarral, a kocsí mellett egy szelid proletár félvér kráglival, de nem egészen meztláb. Helyiség: városliget, egy kicsapott krinolin árnyában.)

Proletár. Szervus amice Mimki!

Mágnás de fertály. (Tenor orrhangon!) Jáá napot!

Proletár. Hohó beh fent járunk.

Mágnás de fertály. Igaz; én a bakon; ön a porban.

Proletár. Mirevaló az a hetykeség; hisz tanulóársak valánk; s sok berdót ettünk együtt.

Mágnás de fertály. Rég volt az, tán nem is igaz. Gyü te Pipi!

Proletár. Ne izélj Mimki! ejnye de pompás lovaid vannak.

Fertály de mágnás. Meghiszem azt, az egyik spanyol, a másik arab.

Proletár. Harap?! ugyan hogy mered hajtani? Persze az édesapját „kontóna k“ hívják: az anyját meg „Acceptnek.“

Mágnás de fertály. Héda Pipi. Gyü te Vielka!

A proletár elmaradt; a vad mágnás elhaladt.

Vidéki levelek

I.

Kaposvár, május közepén. „Vannak dolgok, melyek!“ Ezt szokta mondani boldogult Irinyi József barátunk. Kaposváron is történnek dolgok, melyek — a Handabandába valók. Halljuk!

L. Hollósy Kornélia Kaposvárra várátván, a megyei főispán hazafias készséggel s magyar udvariassággal felajánlá a jeles művésznőnek szállásul saját lakszobáit a megyeházban, hangverseny-teremül pedig a megyeház tágas teremét; s Somogy lelkes részvételére legméltóbb ügy a Kaposvári gymnasium javára ez alkalommal táncvizalmat is volt rendezendő ugyancsak a megye teremében.

De már mi somogyi urak azt meg nem

türhették, hogy kedves művésznők törvénytelen lakást foglaljon; a minthogy hazafias politikai hitvallásunkkal is ellenkezik a megye ház küszöbét átlépni (ha csak a telekhivatalban nincs dolgunk, vagy valamely privát kedvezményt ott nem szorgalmazunk), ennél fogva elhatároztuk, hogy mi ily félhivatalos hangversenyben s kormány-tánczvizalomban részt nem veszünk, — akármi czélra adassék is.

Hanem elhatároztuk, hogy tisztelt művésznőknek nem szabad a megyeházába elmenni; bált pedig magunk rendezünk a mondott czélra; de arra névszerint hívjuk meg a vendégeket, kiválasztva a „köscher“ embereket a nem köscherektől, és a plebejusokat a patriciusoktól, a hazaárulókat a telivér patriótáktól. Azonban homo proponit főispán disponit — ez pedig a bált betiltotta.

Hollósynék pedig a pártfitogatások ártatlan ürügye, a vendéglő szűk s alacsony terében volt kénytelen a politikának politikátlanul alárendelt művészetét fényleni hagyni. A gymnasium, az igaz, vesztett — de az elvegemtetett. Tartunk tőle, hogy ez uton járva még félszázad múlva is azt mondandja Somogy vármegyéről a Kis Tükör:

Somot almát körtét itt eleget ehetsz,
De a tudományban csak kevés részt vehetsz.

II.

Igló, május 16. Megdöbbenve olvastuk a Handabanda 18. számában Vahot Imrének kalocsai dalidó estélye leírását. Hogy juthatott el hire ez estélynek Kalocsára?! mert ezen dalidó esemény, úgy a mint azt Kalocsáról írják, szórul szóra megtörtént két évvel ezelőtt itt Iglón a Szepességen, csak hogy akkor Vahot Imre nem a Lisznyai szoborra, hanem az írói segélyegylet pénztárra volt szavalandó, zenélendő; de ezen estve is az illető jótékony czélra, azon intézetet deficit érte. S még az is megtörtént, hogy a Dalidó-Akademia után, — melyre Vahot Imre nem jelent meg, — fiatalságunk egynehány „jókedvű abrakolója“ poharazni maradt az akademiában, — melyre Vahot Imre megjelent, — s itt eljágyulva így toasztirozott: „tudom én, hogy a mai estély a Vasárnapi Ujságban meg lesz írva, mert nekem a Vasárnapi Ujság ellenségem.“ Miután Handabandánk akkor még nem volt, a Vasárnapi Ujságot pedig eféle „csil-szar-tör“ tünemények közlésére nem tartottuk eléggé érdemesnek, sietünk a Kalocsáról írt iglói dalidó eseményt ezennel kiegészíteni.

Bányarém.

Szálkák.

Együgyű és Fortuna közt szép frigy létezik (der Dumme hats Glück!) az a kis differentia van mégis köztük, hogy Fortunának bőség van a szarvában, Együgyűnek pedig bőségben vannak szarvai.

Roppant sok ember foglalkozik a föld kerekéségén vadászattal; az arslán leányokat, a leányok férjeket, a férjek szép tánczosnőket — a tánczosnők pénzt vadásznak; a pénz mindent képes vadászni, csak azt nem, ki elég együgyű mai nap becsületes lenni; az ilyen bármit vadász — bakot ló.

A római előkelő maecenasok asztalaikhoz ültették az írókat; mostani nagy urainknál az agarak foglalják el helyeiket.

Azt mondják sokan, hogy az élet „álmom“; nekik az, mert ők álomban töltik.

Az orvosok azt állítják, hogy a bús-komorság sok vizivástól ered — úgy véljük inkább üreserszénytől.

A régiéknél kevés volt a könyv, de sok a gondolat; nálunk sok a könyv, de kevés a gondolat.

Az Üstökös utolsó számában egy képet hoz, melynek értelme az, hogy az Üstökös élezeinek sokaságát bepakolva elteszi, hogy — elálljanak a nyáron.

Az Üstökös olvasói ezután legalább tudni fogják miért nincs vitz benne! Eltették őszre.

Okosan, legalább a jövőbeli előfizetők kapnak — állottvitteket.

Az Üstökös egy másik képben „szegénységi bizonyítványt“ ad az „ügyefogyott Handabandának.“

Igazi cigány koldus ez az Üstökös. Rongyaiban is büszke. Pedig hát 1863-ban ő is elénekelheti a — nagyidai nótát.

Zsámbékon történt, hogy eljő a cigány a plebánoshoz, rimánkodva hogy tenne az neki egy szivességet, t. i. keresztelje meg fiát. Szivesen Andris, mond a tisztelendő ur. De Andris azzal nem érte be, csak imegett ámogott, míg végre kirukkolt a javával: „hát biz én csak arra kérném a főtisztelendő urat, hogy fiamat keresztelje Zsuzsina k.“ — Megbolondultál Andris, hogy lehetne gyerekek lánynévet adni, és miért is tennők ezt? — kérde a plébános. „Hát csak azért instálom alássan főtisztelendő ur, hogyha majd maholnap verbuválnak, a recrütirozó tiszturaimék meg ne találják őt a keresztelő (anya) könyvben!“

Valóságos adomák.

a kifogyhatlan S. Gáborról szólók.

I.

S... Gábor, egy nagy tekintélyű septemvirnél levén ebéden, midőn ez az ebédhez mindegyik karján egy egy septemvirt vezetve s az több vendégekkel S... is utánok lépegetne — „ime — ugymond — 21 férfiú megyen, mert mindegyik septemvir levén háromszor hét — 21.“

II.

S... Gábor a „Handabanda megjelenésekor kérdeztetvén — „mi tulajdonkép az a Handabanda? — feleli — „Andabata görög eredetű szó, s azt teszi hogy szembehunyva vivó mint a sisak és pánczélba burkozott vitézek szoktak — „Risit úgy mond Werrenfels in opusculó theol. Tom III pagi 86) romana olim plebs, cum genus illud gladiatorum quiet equis, galea frontem oculosque tecti pugnabant, Andabata vocabant spectore solebant — Cicero is mondja (ad Familiares Libri VII. Epistola 10) — „Ne andabata m quidem defrudare poteramus“ — Alkalmasint ezen Andabanta szóból lett Handabanda, s innen handabandázni. — Igy handabandáz jó sikerrel a Handabanda is.

III.

Egy a világ igazságtalanságáról — is a leginkább emiatti halála közelségéről panasza-

zó pap barátját azzal vigasztalá S... Gábor — „Minél előbb meghal az ember annál tovább él a más világon — „Jó jó, barátom! feleli az mégis a mint böles Salamon mondja — „jó a mi szemeinkkel néznünk a napot.“

IV.

M. A. a váci káptalannak 1847 évben országgyűlési követe, egy jó reggel kívánás folytán kérdezé S... Gábortól, hogyan aludt az éjjel? feleli S... — „nem igen jól, mert mindig ezen a latin szón „Dos“ törtem a fejemet, hogy ejuj generis?“ — „Foeminini“ — mondja M. Eppen ez zavart meg — folytatá S... — mert azt én is tudtam s még gyermek koromban tanultam „Dos, dotis, feminini tertiae“ hanem azon nem tudtam eligazodni, hogy a tisztelendő ur miért hát Sa cerdos, és nem Sa crados?“ „No — ugymond M. — erre viszont én nem tudok felelni.“

Classicus fordítások.

Weiss mann wo der Bauer hin ist.
Oda van a fehér ember kalitkában.

Gewandter Wassermann ist blos am Rhein.
Ruházott vízfordó tiszta mesztelen.

Der Rauch floh bis am Eingang.
A borzas balhaharapás a folyosón.

Gas macht ein schönes Licht.
Egy szép világos kecske csinál.

Herr X. ist geschickt gewandt und kann gut Cello.

X. ur küldött ruházott kan cse ló.

Der Nielas ist nicht mehr liederlich.
Az énekesnek már többet ne hagy enni.

Szilárd Typli.

Nehéz kérdések.

— Ki a legnagyobb bolond? az, a ki a mai politikán el tud igazodni.

— Mikor lesz vége az emberek civakodásainak? akkor, ha majd az utolsó ember, más hiján, saját magát falja fel.

— Mi a centralisták legveszedelmesebb eleme? A magyar történelem.

— Miért esnek néha oly nagyon az állampapírok? Hát bizony ezek is csak azért, mert nem mehetnek lajtorján lefelé.

K. Ki mostanában Magyarország legnagyobb hazafia?

F. Benke Ferencz Réthén, a kinek hoszsa hat láb s négy hüvelyk.

K. Hogy a politikánál egyébről is beszéljünk, mondd meg nekem mi a szerelem?

F. Tréfa dolog, melynek azonban csak akkor nevettek ti emberek, mikor már túl vagytok rajta; továbbá számvetés, melynél gyakran előbb jó a sokszorozás, úgy a kivonás, azután csak az összeadás, ezt követi az elosztás s nem ritkán még tört számok is.

Nyilt posta.

Nácziinak. Tessék megnevezni a lapot, melyben Árva Guszti megjelent, akkor közöljük. A mely lap azt közölte, megérdemli, hogy nevetségessé tétessék. De csak névteleknekre puskázni céltalan.

Az élet utjai.

856. Hogy kezdi pályáját Iezig Pesten.

És hogyan végzi Bécsben.

857. Zsuzsi első föllépése Pesten.

Zsuzsi pár esztendő mulva, miután neve Hermine-re változott át.

Hermine pályája tetőpontján.

Husz év mulva Hermine ismét Zsuzsivá lesz.